

Josef Jičínský

Pan Josef Jičínský se narodil v Dolanech u Lázní Bohdaneč. Na tomto místě žili jeho předci už v roce 1654. Zde prožil kouzelné dětství. V 10-ti letech ho rodiče poslali na Gymnázium v Litomyšli, zde zůstal až do maturity. V roce 1949 měl přistoupit k maturitě, ovšem dostal doporučení od ministerstva školství, aby k maturitě připuštěn nebyl. Rána to pro něj byla zdrcující, avšak z čista jasna se k němu dostala zpráva od jeho známého, že k maturitě připuštěn bude. Nikdy se nedozvěděl proč se tak stalo. Byl to vyloženě risk jak pro lektora, tak i pro učitele. Ale když už byla sebemenší šance maturitu udělat, tak se do ní vrhl. Studoval i 14 hodin denně bez únavy a nakonec se to podařilo. Chtěl jít studovat na vysokou školu, avšak na tu ho zprvu nevzali, tak se šel vyučit zahradníkem. Napodruhé už to však vyšlo, a tak šel studovat na zahradní architekturu do Brna. Zde byl tři semestry, avšak nastala další rána. Zničehonic byl jako pětépák povolán do armády a odtud přesunut na Ostravsko, kde sloužil 3 roky. Nejdříve byl v Mariánských horách a poté v Orlové. Zde sloužilo dalších 140 pětépáků.

Mezi pětépáky panovali rozličné vztahy, avšak během tří let se usadily. Začátky v dolech byly velice těžké a normy také. Kolikrát ani nebyli pod lékařským dohledem. V dole byly mnohé situace, kde šlo i o život. Byly zde také i příhody k zasmání. Jedna taková přímo do nebe volající byla, když jsme se vraceli ze šichty. *„Mnozí pětépáci byli sudetští němci. Všichni jsme řvali nacistickou píseň Wir Fahren Gegen Engeland, najednou auto zastavilo a vystoupil z něj náš vrchní velitel. Jen řekl, že nám přidá dalších 200 dní služby, ale naštěstí k tomu nakonec nedošlo. Dokonce nás hlídala před kasárnou četa se samopaly.“*

PTP nebyla armáda, ale pracovní tábory. Přišly ale i mnohé smutné chvíle. Rozchod s dívkou a vyloučení z vysokého učení. Avšak nastaly i lepší chvíle. Svou velkou životní lásku poznal na lyžích. Láska to byla veliká a manželství krásné. V roce 1954 se konečně dostal z vojny, ale nemohl najít žádné zaměstnání. Ani u známých nepochodil. Nakonec ho vzali vykládat vagony šterku u silnic. Výhled do budoucnosti nijak výborný, ale musel se nějak uživit. Práce mnohdy byla těžší než v dolech. U silnic zůstal skoro 40 let a vypracoval se z pracovníka, který vykládal vagony se šterkem, až na náměstka.

Josef Jičínský dosáhl i jiných úspěchů. Známí mu v Dolanech věnovali malé políčko, kde se věnoval pěstování topolů. Nařezal cca 11 000 řízků rychlerostoucího topolu, od kamarádů na vysoké škole dostal růstové stimulanty a pomocí těch dosáhl neuvěřitelných výsledků. Ovšem rána přišla povoláním na STB, kde kvůli podnikání dostal zákaz na tuto činnost. Komunisté mu zabrali rozlehlé pozemky v Dolanech. Po restitucích se mu navrátily, avšak pozemky prodal a jeho rod zde skončil.